

א. אלישר:

לפי השיטה המוצעת אין מנכים לאדם ביטוח בסכום של 200 לירות בשבילו ובשביל משפחתו.

ב. שרי:

מה המוצע של הניכויים לא לפי החוק אלא למעשה, בין 500 אלף משלמי מס ההכנסה בארץ? באיזו מידה ניצלנו את הזכות לבטח ביטוח רפואי או ביטוח חיים עד 200 לירות, והאם זה נכון שהמוצע לא עלה על 50% מן הסכום הזה?

ד"ר ברגמן:

המוצע המללי בוודאי לא עלה על 100 לירות. בענין זה אנחנו רחוקים מניצול מלא. אני חושב שאנחנו חייף היום מן הקרן. אנחנו אוכלים את התסכון שלנו. אך עובדה היא שאנשים חוששים היום מתסכון, והראייה שאין הם משתמשים בזכותם לתסכון למרות ההקלה הניתנת להם.

ההצעה הממוקנת נותנת אפשרות הרבה יותר גדולה לביטוח מאשר ההצעה הקודמת. עד עכשיו אפשר היה לנכות פרמיה לביטוח עד 200 לירות. לפי ההצעה הממוקנת אפשר לנכות עד 1500 לירות. הרוצה לבטח בסכום של 500 לירות, נוסף ל-200 לירות יכול לקבל זיכוי מן המס בשיעור של 100 לירות (אם הוא אב לילד) זה עיסוד תיסכון. בכל זאת, אחפלא אם יהיו אנשים שיכניסו כעת 500 לירות לביטוח, מפני שהמכה העיקרית אינה במס הגבוה אלא באינפלציה.

אם רוצים שהתקציב יהיה מאוזן והכסף ייוצב, מוכרחים להיות מסים גבוהים מאלה של אשתקד. יש לנו שתי ברירות: לעשות זאת על ידי מסי עקיפין או על ידי מס הכנסה. אפשר להתלים לעשות זאת על ידי מסי עקיפין, אך אני ספקק אם יהיה זה יותר סוציאלי ואם זה יעודד יותר את האזרחים.

אינני חושב שחישוב מס הכנסה צריך להיות מודרג באופן כה עדין שכל שאלה הבוא על השובה. אקח, למשל, את שאלה רמה החיים המינימלית. אני מרשה לעצמי להגיד כי אין זה צריך להילקח בחשבון למס הכנסה. קביעת הניכוי של 500 לירות אינה קשורה ברמתחיים מינימלית. בארץ של עליה ממזרה ומסערב, אי אפשר לקבוע רמה חיים אחרת. אפשר להגיד רק כי בעל משפחה המרוויה 700 או 800 לירות אינו צריך לעניין את מס הכנסה. יתכן שבמקום 700 לירות צריכים לקבוע 900 לירות. הכוונה היא להוציא מתשלום המס שכבה מסוימת ואין זה קשור עם רמה חיים המינימלית.

היום, בשעה אינפלציה, צריך לנכות הרבה מסים. מוטב לגבות הרבה כסף מן ההכנסה השוטפת מאשר להיות מן הקרן. אפשר להיות זמן מה מן הקרן, אבל הסוף יהיה רע מאד. אם צריך להכניס לקופת הממשלה סכומים יותר גדולים, צריך להגדיל את המס. לכן נדמה לי כי חשובה הלב אינה צריכה להיות נתונה לשיטת הניכויים או לשיטה זו או אחרת אלא להוצאות. צריך לשאול כמה ישלם הציבור.

צורה התישוב הזאת נוחה להשגת המטרה, והמטרה היא גם להוציא מתשלום המס שכבה אנשים. וגם להגדיל את ההכנסה המיסקאלית. אפשר להשיג את המטרה הזאת גם בשיטה אחרת, אך אין זה משנה דבר. השיקול היה שאין אנחנו יכולים בבה-אחת לקפוץ ממינימום של 13% למינימום של 45%. בכל אופן, הטענה החיאורטית הזאת אינה מעיקה על איש. החוצאה יכולה להיות מעיקה.

(אחר כך דברי י. גורי)